

σοβαρωτέραν τροπήν, ή δὲ κυβέρνησις ἀναγκάζεται νὰ κύψῃ τὸν αὐχένα εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν καὶ νὰ τροποποιήσῃ τὸ ἀρχικῶς ὑποβληθὲν ὑπ' αὐτῆς πρόγραμμα ἐπικληπιαστικῆς πολιτικῆς.

Ἐκ τῶν λοιπῶν κρατῶν ἡ μὲν Ρωσία ἐνισχύει τὰς ἐν τοῖς δυτικοῖς μεθορίοις φρουράς καὶ ταῖς ἐν τῇ μέσῃ Ἀσίᾳ, δῆτα οἱ Ἀργανοὶ ἀπειλητικὸν τρέπονται πολιτείαν κατὰ τῆς Ἀγγλίας καὶ ἐμβαλλουσιν εἰς ἀνησυχίας τοὺς ἐν Λονδίνῳ, ἡ Ἰταλία ἔσακολουθεῖ ἀνησυχοῦσα ἐπὶ τῷ παναμιδικῷ αὐτῆς καὶ προπαρασκευάζεται νὰ ἐστάσῃ μεγαλοπρεπῶς τὴν εἰκοσιπενταετριδα τῶν γάμων τοῦ βασιλικοῦ αὐτῆς ζεύγους, ἡ Έλλάς προαλείφεται εἰς νέαν βουλευτικὴν πάλην, συγκαλουμένης τῆς βουλῆς εἰς ἔκτακτον σύνοδον πρὸς ἐπιψήφισιν τῶν κυβερνητικῶν νομοσχεδίων, καὶ ἄγωνίζεται νὰ συνομολογήσῃ τὸ δάνειον, ἡ Σερβία ἔχει τὰς βουλευτικὰς ἐκλογάς, καθ' ἦς τὸ φιλελεύθερον κόμμα ὑπερισχύει, καὶ τὴν ἄρσην τοῦ διαζυγίου τῶν πρώτων βασιλέων καὶ ἡ Βουλγαρία τὰς ἐκλογάς τῆς μεγάλης Σορδάνις, ἡς τὸ ἔργον δὲν φαίνεται τοδοῦτο εὐχερές μετὰ τὴν ἐν τῷ «Ἐπισήμῳ Μπούντορι» πατρικὴν νουθεσίαν περὶ διατηρησιῶν τῶν διὰ τῆς ὁρθοδοξίας περισσωθεισῶν παγαδόσσεων.

ΧΡΟΝΙΚΑ. — Ο διάδοχος τοῦ Μαυροβουνίου, ἢν Πατέσιος διατρίβων, ἔξι ηγέτευεν ἐν συνδιαλέξει αὐτοῦ, ὅτι κατὰ τὴν ὑπὲ τοῦ Τσάρου λεγούντα αὐτῷ ἡ γαλλορωσικὴ συμμαχία, ἐπὶ τῶν συμφερόντων ἐδρεζουμένη καὶ ἐν ταῖς καρδίαις ἔγκεκαραγμένη οὖσα, οὐδεμίαν ἀνέγκην γραπτῆς συνθήκης ἔχει.

Τὸ περὶ κατάπλου μοίρας τοῦ ρωσικοῦ στόλου εἰς γαλλικὸν λιμένα ζήτημα ἔσακολουθεῖ προκαλοῦν τὴν γενικὴν προσοχήν, καί τοι οὐδὲν ἔτι δριστικὸν γινώσκεται, παρὰ τὰς περιφρούνεις φύμας, καθ' ἦς ὁ κατάπλους θεωρεῖται βέβαιος καὶ γένεται κατὰ αὔγουστον ἡ σεπτέμβριον ναυαρχοῦντος τοῦ διαδίκου τοῦ ρωσικοῦ θρόνου.

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ TAINÉ.

Καὶ αὐθὶς τὴν Γαλλικὴν Ἀκαδημίαν εἰς πένθος βυθίζει ὁ θάνατος, ἀφαρπάσας ἐν τῶν κλειδισμάτων αὐτῆς, τὸν γηγαίδον φιλόσοφον, κριτικὸν καὶ ιστορικὸν Hippolyte-Adolphe Taine, οὗτονος αἱ ποικίλαι καὶ ἐμδριθεῖς ἄμα μελέται καὶ μάλιστα ἐπὶ θεμάτων τῆς αἰσθητικῆς ἐκρίνοντο ὑπὲ πάντων σοφαῖ. Ο Taine ἐγένετο συνεργάτης τῆς Revue des deux Mondes καὶ τῆς Journal des Débats Ἐπιφυλασσόμενοι πλείσταν νὰ γράψωμεν ἐν ἐπομένῳ τεύχει, σημειούμεθα ὅτι ὁ σοφὸς ἀνὴρ ἐγεννήθη τῇ 9/21 ἀπριλίου 1826 ἐν Vouziers.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας τῆς 3 μαρτίου (v. γ.) ἔξελέγησαν οἱ ἐπίτροποι, δπως λάβωσι γρῦπτιν τοῦ ἀπαγγελθησομένου λόγου ὑπὲ τοῦ κ. Lavisson ἐπὶ τῇ διποδογῇ αὐτοῦ ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ, διεισέσθη τῇ 4 μαρτίου,

καὶ τῆς ἀπαντήσεως ἥν ποιήσει αὐτῷ ὁ τεταγμένος πρὸς διποδογήν τοῦ νέου λίθαντος κ. Gaston Boissier, πρόεδρος. Οἱ ἐπίτροποι εἰστον οἱ κ. Maxime Du Camp, Legouvé, Alexandre Dumas καὶ ὁ δολῆ d'Audiffret-Pasquier. Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν ἡ Ἀκαδημία ἴσχολήθη περὶ τὴν μεταρρύθμισιν τῆς ἡροικραφίας, ζήτημα ἀπὸ τίνος ἀπασχολοῦν μεγάλως τοὺς φιλολογικοὺς κώκλους τῆς Γαλλίας.

Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἐπιφανοῦς κριτικοῦ φιλολόγου Taine ὁ πολὺς Zola φάνεται καὶ αὐθὶς προτιμένος νὰ διποδίλητην διποφηφιστηταν κάτοι διὰ τὴν κενωθεῖσαν θέραν, ἀλλ' αὐτὴν οὐδὲλλον προτίκει τῷ διαφεύκει κριτικῷ φιλολόγῳ Ferdinand Brunetière, ἥγιαστιν ὥμως ἀνὴρ διποδάληος τῆς τὴν διποφηφιστηταν κάτοι, διότι πάντες δὲν εἶναι Zola.

— Προκειμένου δὲ περὶ τοῦ μυθιστοριογράφου τούτου ἀναγράψουμεν ὅτι οὗτος ἀποπερατοὶ τὸ νέον αἴτοι μυθιστόρημα ὁ Docteur Pascal, ὥπερ κλείει τὴν σειρὰν τῶν Rougon-Macquart, ἀξέχαρένων ἀπὸ 24 ἑτῶν. Τοῦ συγγραφέως τοῦ Debâcle ἀναβιβάζεται νῦν ἐπὶ τῆς σενητῆς τοῦ Ψεύτεω τῶν Παρασίων τὸ Un page d'amour, μετατραπέν εἰς ἔργον τοῦ θεάτρου ὑπὲ τοῦ Samson.

— Μετέβη εἰς Ἀθήνας ὁ πολὺς συγγραφεὺς τῆς Κοσμοπόλεως κ. Paul Bourget.

— Ο François Coppé ἔξεδωκεν ἀρτι τόμον διηγημάτων (Nouvelles) ὑπὲ τὴν ἐπιγραφὴν Longues et Brèves.

— Η Δανικὴ κυβέρνησις προτίθεται νὰ πέμψῃ εἰς τὴν «Εκθετιν» τοῦ Σικκαγοῦ γειρόγραφα ἀποδεικνύοντα, ὃς φαίνεται, ὅτι ἡ Χριστούρος Κολόμβος οὐδαμῶς ἔστιν ὁ πρῶτος Εὐρωπαῖος ὅστις ἀνεκάλυψε τὴν Ἀμερικήν. Τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἀποσταλίσονται ἐπὶ αὐτητοῖς ὅροις ἐν οἷς καὶ ὅτι αἱ Ήνωμέναι Πολιτεῖαι ἀποζημιώσουσι τὴν Δανίαν διέκατον γιλιάδων τρ. ἐν περιπτώσεις ἀπωλείας κάτων.

— Οἱ πρὸ πολλοῦ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐπιστημονικῶν ἀκαδημιῶν τοῦ Βερολίνου, τῆς Γερμανίας, τῆς Λειψίας, τοῦ Μονάχου καὶ τῆς Βιέννης συνηῆλθεν ὅπως παρασκευάσσωσι εἰδός τι ἐνώσεως τῶν διαφόρων γερμανικῶν ἐπιστημονικῶν ἑταῖρεών πρὸς κοινὴν ἐνέργειαν ἐν σπουδαῖοις πράγμασι κοινού ἐνδιαφέροντος. Συνεζητήθη δὲ πρὸς τούτοις καὶ τὸ ζήτημα τοῦ δυνατοῦ διείσθιος ἐνώσεως ἐπιστημονικοῦ σκοποῦ.

— Αρτι ἡ διεύθυνσις τῶν τηλεγράφων τοῦ Βερολίνου ἡριάθη νὰ μεταβιβάσῃ τηλεγράφημα ἀναφερόμενον εἰς τὴν πρὸς λαῖψιν μέτρων ὑπὲ τῆς ζήτησης συζήτησιν ἐν τῷ γερμανικῷ κοινοβουλίῳ, διότι ἔχριν τὴν συζήτησιν ἀνήθικον. Συζήτησις περὶ ζήτησης ἡγήθικος!

— Τῇ 7 δεκεμβρίου παρελθόντος ἐωράτασθη πανηγυρικῶς ἐν Παδούη ἱστορικὸν γεγονός ἀσφορῶν εἰς τὸν Γαλιλαῖον, ἡ τριακοσιετηρίς ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς πόλεως ταῦτης τῆς καθηγεσίας ἐν τῷ μαθήματι τῆς φυσικῆς. Τῇ 7 δεκεμβρίου 1592 ὁ μέγας σοφὸς ἀνελάμβανε τὴν καθηγεσίαν καὶ ἀπήγγελε τὸ πρῶτον αὐτοῦ μάθημα.

— Η γαλλικὴ ἀποστολή, ἡτις ὥρισται ὅπως παρατηρήσῃ τὴν γενησούμενην τῇ 4 ἐποίητος ἀπριλίου διλεικήν — μερικὴν ὥμως ἐν Κωνσταντινουπόλει — ἔκλεψει τοῦ ξλίου, ἀ-

πέλθε τη 3 μαρτίου (ν. χ.) τῶν Παρισίων μεταβαίνοντα εἰς Βερόν, διπόθεν θὲν ἐπιβιβασθῆ διὰ Σενεγάλην.

Ο κ. Decharme ἔδικτος ἡρώης στρατηγούμενον. Ο Εὐριπίδης καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ θεάτρου αὐτοῦ (Euripide et l'esprit de son théâtre). Περὶ αὐτοῦ ὁ κριτικὸς τῆς Revue Bleue ἔγραψεν ἐν ἐπιφυλλίδι τοῦ Journal des Débats οὐδὲν κοίτην.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Σάββατον, 27 θεορογίαν.

Η ἑβδομάς αὕτη ἐφαίνετο ὅτι ἐμελλε νὰ παρέλθῃ ἐν ἀπραξίᾳ, καὶ ὅτι ἡ τιμὴ τοῦ Γενικοῦ χρέους πήθεται διατηρούθη περὶ τὰ 24.30 μέχρι τῆς ἐκπομπῆς τοῦ ἔξαμνου τοιχομερίδιου, γεννησούμενης τὴν προσφεχῆ δευτέραν, ἵνα μαρτίου, ὅπότε ἀρχεται καὶ ἡ δεκαπενθήμερος ἐκκαθάρισης ἐν τῷ ἡμετέρῳ χρηματιστηρίῳ, ἀλλ’ ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἑβδομάδος ἐπῆλθεν αἰφνίδια ὑποτίμησις ἐν πᾶσι τοῖς εὐρωπαϊκοῖς χρηματιστηρίοις, ἐπομένως δὲ καὶ ἐν τῷ ἡμετέρῳ, ὅπερ, καίτοι σταθερόν, δὲν ἥδυνατο νὰ μη παρακολουθήσῃ τὴν γενικήν κίνησίν. Έπειτιμήθησεν λοιπὸν καὶ παρ’ ἡμῖν πάντα τὰ ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ συνιθώσ διαπραγματεύσινα χρεώγραφα, πρὸ πάντων ὅμως προσθετοῦθεν δι’ ὄμδολογίαν τῶν σιδηροδρόμων Ρωμυλίας, αἱ ὄποιαι ὑποκύψασαι εἰς τὸ βάρος πολλῶν καὶ αἱλεπαλλῶν πτωλύσεων ὑπειτιμήθησαν μέχρις 90.48. Η ὑποτίμησις τοῦ Γενικοῦ χρέους μέχρις 24.18.1/2 ἦτο σχετικῶς ἐλαφρό, ἐλαφρούτερα δὲ ἢ τῶν μετοχῶν τοῦ Μονοπωλείου, διατηρούθενταί εἰς τὰ 16.36. Η ὑποτίμησις αὕτη ἀποδίδομένη εἰς διαφορούς αἵτιας ὃν πιθανωτέρα εἶναι ἡ ἐναρξίς τῆς περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ Παναμᾶ δίκης ἐν τῷ καιουργιδικείῳ τοῦ Σικουάνα, καθ’ ἥν νέαί καὶ οἰκανόδεις ἐγένοντο ἀποκαλύψεις, δὲν ἔλαβεν εύτυχῶς μεγαλειτέρας διαθάσεις, τὸ δὲ θάρρος προστατεύσας. Οὕτω τὸ Γενικὸν χρέος κατὰ τὸ ἐσπερινὸν κλειστηρὸν ἐτιμᾶτο 24.26, οἱ Σιδηροδρόμοι φ. 92, καὶ αἱ μετοχαὶ τοῦ Μονοπωλείου λ. 17. — Τούτων τὸ ἐτοφετικόν διασύρινδον μέρισμα πληρωθήσεται τὴν 11/23 τοῦ προσεχοῦς υπνός, η δὲ ἐκκοπὴ τῆς τιμῆς γεννήσεται ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ κατὰ τὴν ἐκκαθάρισην τῆς 15 τοῦ αὐτοῦ.

Η ὑποτίμησις τῶν ἐλληνικῶν χρεώγραφῶν ὑπῆρχε σοβαρωτέρα κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταῦτην, διότι τὸ μὲν Πάγιον ἐτιμᾶτο χθὲς ἐν Λογδίνῳ 55, τὸ δὲ Μονοπωλείον 61.23, τὸ δάνειον τοῦ 1881 71.75 καὶ τὸ τοῦ 1884 70.50. Η ὑποτίμησις αὕτη ἀποδέτεα ἐν μέρει μὲν εἰς τὴν γενικὴν τῶν χρηματιστηρίων κατάστασιν, ἐν μέρει δὲ εἰς τὰς γενομένας μεγάλας πωλήσεις πρὸς πραγματοποίησιν κερδῶν η πρὸς ἀποφύγην ζημιῶν, πρὸ πάντων ὅμως εἰς τὸν μυστικισμόν, δος τηρεῖται περὶ τῶν δρων τοῦ δανείου. Φαίγεται δὲ ὅτι η μυστικότης θὰ ἐξακολουθήσῃ μέχοι τῆς συγκράσεως τῆς Βορλίδης, εἰς ἥν οἱ δροι οὗτοι ἀνακοινώθησονται, κατὰς θὰ ζητηθῇ η ἐπικύρωσίς ἐπι τινος τῶν δρων τούτων, ἀφορῶντος εἰς τὰς διθηδομένας

ἐγγυήσεις, διότι ἄνευ τῆς ἐπικυρώσεως ταῦτα ἡ ἱπογραφὴ τοῦ δανείου δὲν δύναται νὰ γεννῇ δριτοτέκνως. Τὸ δάνειον τοῦτο γίνεται αποκλειστικῶς ἐν Ἀγγλίᾳ, διότι οἱ ἐν Παρισίοις δευ φαίνονται διατεθεμένοι νὰ λάβωσι μέρος, τουταντίον μάλιστα ὁ γαλλικὸς τύπος ἐξακολουθεῖ ὃν δυσμενής, ἐμπνεόμενος ὑπὸ τῶν ἐν Αθήναις γνωστῶν πολιτευτῶν, οἱ δοποῖοι διὰ παντὸς μέσου ἀκρινίζονται νὰ πείσωσι τὸν δρόμον, ὅτι ὡς οικονομικοὶ κατάστασις τῆς Ελλάδος εἶναι τοδούτον ἀπελπιστική, ὥστε οὐδεμία ὑπάρχει ἐπτὶς πρὸς ἀνόρθωσιν ἢ πρὸς ἀποφυγὴν τῆς χρεωκοπίας. Τοιοῦτον σκοπὸν είχεν ὁ τελευταῖος ἐν τῇ Βουλῇ λόγος τοῦ κ. Καραπάνου, ὃ δόποις ἐδπεισε νὰ δημοφεύσῃσιν αὐτὸν καὶ δι’ ἴδιαιτέρου φυλαδίου, ἐπὶ πατριωτικῷ βεβαίως σκοπῷ τοῦ νὰ διαφωτίσῃ τὸν κόσμον καὶ μάλιστα τοὺς ἐν Παρισίοις φίλους τοῦ ὅτι οἱ περὶ χρεωκοπίας θεωρίαι του εἰσὶν ὄρθιαι, καὶ ὅτι αἱ πρὸς σωτηρίαν τῆς τιμῆς τοῦ θούμου προσπάθειαι τοῦ κ. Τρικούπην θὰ μετανοίησιν ἀπελεσθρόποι. Τὸ φυλλάδιον τοῦτο ἔχων ὑπ’ ὄψει γάλλος ὑπηρεσιογράφος ἔγραψεν ἐθράψας, ὅτι ὁ κ. Τρικούπης ταῦτην κατώρθωσε μὲν νὰ λάβῃ τὴν ὑπόσχεσιν τῶν ὑψηλοτέρων τραπεζιτῶν κύκλων τῆς Ἀγγλίας (έγνοει τοὺς περὶ τὸν Ρόδοχριλ) ὅτι θὰ χορηγήσωσιν αὐτῷ ἐκτὸν ἐκτομήσαντο χρεών / Επιχειρήσει τῶν τελωνειακῶν εἰσπράξεων, ἀλλ’ ἀρά γε θ’ ἀποφύγῃ ἡ Ἐλλὰς τινα καταστροφὴν τῆς Πορτογαλίας; — Τὸ τοιοῦτον είναι προσβληματικόν, ως γράφουσιν ἐξ Ἀθηνῶν. Η πρὸς τὴν Ελλάδα διημένεια τοῦ γαλλικοῦ τύπου καὶ τὸν γάλλων κεφαλαιούχων φαίνεται ἡμῖν ἀγενήγοτος. Έπειτιομενεύς δημοσίες ὅτι ταχέως θὰ πείσωσιν αὐτοὺς τὰ πράγματα, ὅτι η κοίσις αὐτῶν ἦτο ἐπιπλάκιος, καὶ η δυσμένεια ἀδικαιολόγητος.

Ν. ΦΩΤΙΑΔΗΣ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΜΕΝΗ ΕΣΤΙΑ. Περιδικὸν ἑδημαδιάζον ἐκδιζομένην ἐν Ἀγγλίᾳ, Αριθ. 8, 21 Ιανουάριος 1893. περιεχόμενη. — Ελλήνες καλλιτέχναι: "Αγγελος Γιαλλιάς. Η εν Ρώμη μελετωμένη ένωσις τις τις Ανατολικής καὶ Δυτικής Εκκλησίας. Η μετρή κομιστα, μονιστρήνα. Γύνωστη καὶ τρέλλα, ποίησα. Η ζωή ἐν Αθήναις. Η Κάλτσα. Αναζηνωτήριον. Ανά το Αθήν. Σημειείες. Χρονικά. Εντελεχήσαντες Βίβλεις μεταρρυθμίσαντες Αργελος Γιαλλιανές Σουνίον-Κρύθιος θάλασσαν τηλέβασις, ορεοπλάγματα τοῦ ιανουάριου 1893. Ο ΕΞΗΡΗΤΗΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΓΡΑΦΩΝ. Περιστολὴν ἐκδιζαστικὸν ἑδημαδιάζοντος κατὰ τὰ διατετμένα τοῦ Μασσαρίζην πόλης Γρηγορίου Ζιγαθηνοῦ. Φύλλατοι τοῦ 30-οιαν. 1893. Περιεχόμενα: Ερμηνεία τοῦ Ιε. Κεφαλ. τοῦ πατέρα Ιωάννη Ευαγγελίου. — Ο ζωής Αὐγουστίνου περὶ μετανοίας καὶ ἐξομολογίσεως. Σφρίνα, πρέμανηράδο ήλια.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ, παράρτημα τοῦ "Εξηγητοῦ, ἀρχομένη ἀπό της Γεννησεως τοῦ Ιησοῦ Χριστοῦ καὶ ἐκδιδομένη κατὰ πρωτότοπον ἐπαύτη τοῦ μηνός. Τιμάται διὰ μὲν τοῦ τυγχρονητῆς τοῦ Εξηγητοῦ φρ. 2. Μόνη δὲ φρ. 4.

"Ο διεύθυντος ΧΡΥΣΟΣΘΕΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΗΣ"

1890-005 II. 30°. παρ. 1
Κ. Καραπάνου-Πάτρας. 30°. Νεαρούρι.